

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 5. septembar 2012.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 5. septembra 2012.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU TUŽILAŠTVA ZA DJELIMIČNO PONOVRNO
RAZMATRANJE ILI POJAŠNJENJE ODLUKE VIJEĆA PO ZAHTJEVU
OPTUŽENOG DA SE OTPEČATE DOKAZNI PREDMETI ICMP-a**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Zahtjevu tužilaštva za djelimično ponovno razmatranje ili pojašnjenje odluke Vijeća po zahtjevu optuženog da se otpečate dokazni predmeti ICMP-a", podnesenom 16. maja 2012. godine, s povjerljivim dodacima od A do D (dalje u tekstu: Zahtjev), i ovim donosi odluku u vezi s njim.

I. Istorijat i argumenti strana

1. Vijeće je u "Privremenoj odluci po zahtjevu tužilaštva za djelimično ponovno razmatranje ili pojašnjenje odluke Vijeća po zahtjevu optuženog da se otpečate dokazni predmeti ICMP-a" od 11. jula 2012. (dalje u tekstu: Privremena odluka) dalo opširni pregled istorijata postupka po ovom Zahtjevu, tako da ga ovdje neće ponavljati.¹ Dovoljno je da se napomene da je Vijeće u Privremenoj odluci naložilo tužilaštvu da dostavi dodatne informacije u prilog svom zahtjevu, nakon čega je, 23. jula 2012., uslijedilo zavođenje "Dodatnih argumenata tužilaštva u vezi s dokaznim predmetima ICMP-a" s povjerljivim dodacima A do F, Povjerljivim *ex parte* dodatkom G i Javnim dodatkom H (dalje u tekstu: Dodatni argumenti). Budući da je dobilo tražene informacije, Vijeće sada može pristupiti rješavanju Zahtjeva.

2. Tužilaštvo u Zahtjevu od Vijeća traži da ponovno razmotri svoju "Odluku po zahtjevu optuženog da se otpečate dokazni predmeti Međunarodne komisije za nestale (ICMP)" od 25. aprila 2012. (dalje u tekstu: Prva odluka), u kojoj je Vijeće (i) Sekretarijatu naložilo da dokazne predmete P4650, P4651, P4656, P4662, P4663, P4672 i P4673 reklasifikuje kao javne,² a (ii) tužilaštvu da podnese javne redigovane verzije dokaznih predmeta P4639, P4640, P4641 i P4642³ i da u sistem *e-court* unese čitljiviju kopiju dokaznog predmeta P4650.⁴ Ti dokazni predmeti uvršteni su u spis u okviru iskaza Thomasa Parsonsa, direktora za forenzičke nauke Međunarodne komisije za nestale (dalje u tekstu: ICMP), koji je svjedočio o ICMP-ovom radu na identifikaciji na osnovu DNK-a osoba nađenih u masovnim

¹ Privremena odluka, par. 1–11.

² Prva odluka, par. 12, 15–17, 19(a).

³ Prva odluka, par. 13–14, 19(b)–(c).

⁴ Prva odluka, par. 16.

grobnicama na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine (dalje u tekstu: BiH). Kako se napominje u Prvoj odluci, glavni razlog zbog kojeg ICMP insistira na povjerljivosti svojih dokumenata jeste bojazan da će, ako se oni objave za potrebe ovog suđenja, porodice koje još nisu informisane o podudaranju uzoraka DNK-a koje je utvrdio ICMP, za smrt svojih srodnika saznati putem sudskog postupka, što je po mišljenju ICMP-a neprimjereno.⁵

3. Tužilaštvo u Zahtjevu traži ponovno razmatranje sljedećih pitanja: (i) reklasifikovanja P4650, P4656, P4662 i P4663 kao javnih dokaznih predmeta; (ii) izrade javne redigovane verzije dokaznih predmeta P4639, P4640, P4641 i P4642.⁶ Tužilaštvo ujedno obavještava Vijeće da se dokaznim predmetima P4651 i P4673 može ostaviti javni status jer oni ne sadrže nikakve informacije koje bi trebale da se tretiraju povjerljivo.⁷ Argumenti u prilog pravnom sredstvu koje traži tužilaštvo detaljno su iznijeti u Privremenoj odluci i Vijeće ih ovdje neće ponavljati.⁸ Dovoljno je napomenuti da tužilaštvo izjavljuje da je, u vrijeme kad se debatiralo o pitanju povjerljivosti gorenavedenih dokaznih predmeta, "propustilo da izričito upozori Vijeće" na to da je povjerljivost uslov postavljen na osnovu pravila 70 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik),⁹ što je i razlog zašto bi se njihovim reklasifikovanjem kao javnih ICMP-u nanijela nepravda.¹⁰

4. U slučaju da se njegov zahtjev za ponovno razmatranje ne odobri, tužilaštvo moli Vijeće da izda dodatno objašnjenje Prve odluke u pogledu obima redigovanja koja treba da se izvrše u dokaznim predmetima P4639 i P4641.¹¹ Tužilaštvo tvrdi da ta dva dokazna predmeta sadrže privatne kontaktne podatke rodbine žrtava koji bi takođe trebalo da se rediguju.¹² Najzad, tužilaštvo napominje da obrazloženje dato u Prvoj odluci u vezi s gorenavedenim dokaznim predmetima treba da se primijeni i na dokazni predmet P5005, dokument ICMP-a koji je kasnije uvršten u spis posredstvom Ewe Tabeau i privremeno

⁵ Prva odluka, par. 3, 11.

⁶ Zahtjev, par. 1.

⁷ Zahtjev, fusnota 3, par. 4.

⁸ Privremena odluka, par. 5–6.

⁹ Zahtjev, par. 1, 4.

¹⁰ Zahtjev, par. 1, 5, 11.

¹¹ Zahtjev, par. 2, 13.

¹² Zahtjev, par. 13.

stavljen pod pečat do donošenja odluke po Zahtjevu.¹³ Naposljetku, kako se napominje i u Privremenoj odluci, tužilaštvo u Zahtjevu ne pominje dokazni predmet P4672, uprkos tome što je to jedan od dokaznih predmeta koji je Odlukom reklasifikovan kao javni.¹⁴

5. Kao što je takođe detaljnije iznijeto u Privremenoj odluci, optuženi je 18. maja 2012. podnio "Odgovor na zahtjev za ponovno razmatranje odluke o objavljivanju dokumenata ICMP-a" (dalje u tekstu: Odgovor) u kojem se protivi Zahtjevu¹⁵ i tvrdi da je tužilaštvo izgubilo pravo da traži bilo kakav povlašteni uslov na osnovu pravila 70 time što se na to pravilo nije pozvalo prije donošenja Prve odluke.¹⁶ Optuženi osporava postojanje sporazuma na osnovu pravila 70¹⁷ i tvrdi da bi Vijeće, ako utvrdi da predmetni materijal podliježe uslovima iz pravila 70, koristeći mogućnost iz pravila 70(G) trebalo da izuzme svjedočenje Thomasa Parsonsa uključujući sporni materijal, kao i sve druge dokaze koji se zasnivaju na identifikacijama koje je utvrdio ICMP.¹⁸ Najzad, optuženi napominje da se ne protivi dodatnom redigovanju dokaznih predmeta P4639 i P4641.¹⁹

6. Nakon što mu je odobreno da uloži repliku,²⁰ tužilaštvo je, 25. maja 2012., podnijelo "Repliku tužilaštva na odgovor optuženog na zahtjev za ponovno razmatranje odluke o objavljivanju dokumenata ICMP-a" (dalje u tekstu: Replika), u kojoj je obradilo neke, ali ne sve navode optuženog.

7. Utvrdivši da su informacije koje su mu podnijete nepotpune, posebno u pogledu navoda o postojanju sporazuma na osnovu pravila 70 između ICMP-a i tužilaštva, Vijeće je u Privremenoj odluci tužilaštvu naložilo da dostavi dodatne informacije o nekim konkretnim pitanjima, uključujući relevantnu prepisku s ICMP-om.²¹ U Dodatnim argumentima, tužilaštvo prvo objašnjava kakav je postupak evidentiranja dokumenata

¹³ Zahtjev, fusnota 5.

¹⁴ Privremena odluka, par. 3–4; Zahtjev, par. 1, 3, 14.

¹⁵ Odgovor, par. 1.

¹⁶ Odgovor, par. 2.

¹⁷ Odgovor, par. 3–5.

¹⁸ Odgovor, par. 8.

¹⁹ Odgovor, par. 9.

²⁰ V. "Molba tužilaštva da se odobri ulaganje replike tužilaštva na odgovor optuženog na zahtjev za ponovno razmatranje odluke o objavljivanju dokumenata ICMP-a", 23. maj 2012. Istog dana pravni saradnik Vijeća je putem elektronske pošte obavijestio strane u postupku da je Vijeće odlučilo da tužilaštvu odobri ulaganje replike na Odgovor.

²¹ Privremena odluka, par. 23.

pribavljenih na osnovu pravila 70 u bazu podataka o dokazima uspostavljen tokom godina u njegovoj praksi, kao i o radnjama koje tužilaštvo preduzima kako bi optuženog informisalo o postojanju uslova iz pravila 70 kada optuženom objelodanjuje takve dokumente.²² Međutim, tužilaštvo napominje da optuženi ne biva uvijek upozoren na postojanje uslova iz pravila 70, nego samo onda kada davalac informacija na osnovu pravila 70 istakne važnost postavljenih ograničenja na upotrebu dokumenata.²³

8. Tužilaštvo je Vijeću dostavilo i dopis ICMP-a u vezi s dokaznim predmetom P4650 i njegovim povjerljivim statusom, tvrdeći da nije bilo u mogućnosti da pronađe ostatak prepiske u vezi s ostalim ovdje spornim dokaznim predmetima.²⁴ Međutim, tužilaštvo je podnijelo više dopisa i elektronskih poruka razmijenjenih s ICMP-om u vezi sa sličnim dokumentima u kojima ICMP insistira na tome da ti dokumenti ostanu povjerljivi i u kojima tužilaštvo upućuje na pravilo 70.²⁵ Tužilaštvo zatim iznosi pravni osnov po kojem se dokazni predmeti kakvi su ovdje sporni, u drugim predmetima uvrštavaju pod pečatom, tvrdeći da se to obično čini bez prigovora timova odbrane i bez mnogo diskusije u tim drugim vijećima.²⁶ Tužilaštvo takođe detaljnije objašnjava zašto se u vrijeme kad je optuženi podnio zahtjev po kojem je donijeta Prva odluka nije pozvalo na pravilo 70.²⁷

9. Nadalje, što se tiče dokaznog predmeta P4672, tužilaštvo informiše Vijeće da ovdje zapravo nije posrijedi dokument ICMP-a, da za njega nisu postavljeni uslovi na osnovu pravila 70 i da je porodica identifikovane žrtve ionako obaviještena o smrti svojeg srodnika.²⁸ Isto tako, što se tiče P4639, P4640 i P4641, tužilaštvo obavještava Vijeće da je nedavno otkrilo da ti dokazni predmeti, iako posrijedi jesu dokumenti ICMP-a, nisu pribavljeni od ICMP-a, tako da za njihovo korištenje ne postoje nikakva ograničenja na

²² Dodatni argumenti, par. 3, 12–13, fusnota 5, Povjerljivi dodatak E.

²³ U vezi s tim tužilaštvo napominje da je 22. septembra 2009. izričito informisalo optuženog da se na dokazni predmet P4663 primjenjuju uslovi iz pravila 70. V. Dodatni argumenti, par. 13.

²⁴ Dodatni argumenti, par. 2, Povjerljivi dodatak B.

²⁵ Dodatni argumenti, par. 7, povjerljivi dodaci C i D.

²⁶ Dodatni argumenti, par. 14, Povjerljivi dodatak A i Povjerljivi i *ex parte* Dodatak G. Iako je Dodatak G zaveden *ex parte* u odnosu na optuženog zbog toga što se odnosi na povjerljivu debatu u predmetu *Šainović i drugi*, Žalbeno vijeće je sada optuženom odobrilo pristup dokumentima iz spisa koji se u tom dodatku pominju i optuženom je poznat sadržaj Povjerljivog dodatka G. V. *Tužilac protiv Šainovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-A, "Odluka po zahtevu tužilaštva za obelodanjivanje poverljivih podnesaka optuženom u predmetu *Karadžić*", 23. avgust 2012.

²⁷ Dodatni argumenti, par. 8–11.

²⁸ Dodatni argumenti, par. 15.

osnovu pravila 70. Shodno tome, tužilaštvo tvrdi da se dokaznom predmetu P4640 može dati javni status iako i dalje traži dodatno redigovanje kontaktnih podataka za dokazne predmete P4639 i P4641, što je već zatraženo u Zahtjevu.²⁹ Tužilaštvo obavještava Vijeće i o tome da je izvršilo odgovarajuće redigovanje dokaznog predmeta P4636, tj. javne redigovane verzije transkripta Parsonsovog iskaza iz predmeta *Popović i drugi*.³⁰

10. Najzad, tužilaštvo tvrdi da je dobilo informaciju da su, s izuzetkom porodica 118 navedenih žrtava koje je ICMP identifikovao, sve druge porodice obaviještene od strane nadležnih organa BiH o identifikacijama koje je izvršio ICMP, odnosno o smrti svojih srodnika. Shodno tome, budući da ICMP još uvijek insistira na povjerljivom statusu na osnovu pravila 70 u vezi sa 118 pomenutih osoba, tužilaštvo predlaže da u sistem *e-court* unese javne redigovane verzije dokaznih predmeta P4642, P4650, P4662, P4663 i P5005 koje neće sadržavati 118 spornih imena.³¹ Međutim, tužilaštvo napominje i to da dokument P4642 sadrži spisak najnovijih nalaza o podudaranju DNK-a, ali da se "imena navedena na spisku u dokaznom predmetu P4642 [...] pojavljuju i u nekoliko ranijih verzija tog spiska" i u dokaznom predmetu P5005, te objašnjava da upravo radi na pribavljanju pomenutih 118 imena od ICMP-a.³² Dakle, s izuzetkom dokaznih predmeta P4642 i P5005, na osnovu Dodatnih argumenata ostalo je nejasno da li samo neki ili svi dokazni predmeti sadrže barem neka od spornih 118 imena. Iz tog razloga Vijeće je tužilaštvu naredilo da nadopuni svoje Dodatne argumente čim od ICMP-a dobije spisak tih 118 imena.³³

11. Dana 27. avgusta 2012. tužilaštvo je dostavilo "Podnesak tužilaštva u vezi s redigovanjem dokaznih predmeta ICMP-a" (dalje u tekstu: Dopuna argumenata) u kojem izvještava da, od dokaznih predmeta za koje traži ponovno razmatranje, samo dokazni predmeti P4642, P4656 i P4662 sadrže neka od 118 spornih imena.³⁴ Pored toga, tužilaštvo tvrdi da neka od tih imena sadrži i dokazni predmet P5005, kao i dokazni predmet P4768, koji je uvršten u spis posredstvom Dušana Janca i koji se zasniva na ICMP-ovim

²⁹ Dodatni argumenti, par. 17–18, gdje se upućuje na par. 13–14 Zahtjeva.

³⁰ Dodatni argumenti, par. 16.

³¹ Dodatni argumenti, par. 19–20, Povjerljivi dodatak F, Dodatak H.

³² V. Dodatni argumenti, par. 20, fusnote 19 i 20.

³³ Pošto je suđenje u to vrijeme bilo prekinuto, pravnik Vijeća je 16. avgusta 2012. strane u postupku obavijestio o tom nalogu putem elektronske pošte.

³⁴ Dopuna argumenata, par. 1.

spiskovima identifikovanih osoba.³⁵ Najzad, tužilaštvo izjavljuje da je izradilo redigovane verzije dokaznih predmeta P4642, P4656, P4662, P4768 i P5005, i da će ih unijeti u sistem *e-court* po nahođenju Vijeća.³⁶

12. Dana 31. avgusta 2012. tužilaštvo je podnijelo "*Corrigendum* uz Dodatne argumente tužilaštva u vezi s dokaznim predmetima ICMP-a", na javnoj osnovi i s Povjerljivim dodatkom A (dalje u tekstu: *Corrigendum*), putem kojeg je Vijeću dostavilo elektronsku poruku koju je tužilaštvu 24. juna 2008. uputio ICMP, tačnije, Thomas Parsons. U toj elektronskoj poruci koja se odnosi na zahtjev optuženog da mu se dostave genetski podaci o 300 navedenih žrtava i njihovim srodnicima kako bi ih njegov ekspert analizirao radi provjere, Parsons se poziva na pravilo 70 uz napomenu da je za tu dokumentaciju postavljen uslov "neobjelodanjivanja javnosti na osnovu pravila 70".³⁷

II. Mjerodavno pravo

13. Vijeće podsjeća da Pravilnik o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik) ne reguliše zahtjeve za ponovno razmatranje, koji su proizašli iz prakse Međunarodnog suda i dopustivi su samo pod izvjesnim uslovima.³⁸ Vijeća imaju "inherentno diskreciono ovlaštenje da ponovno razmatraju ranije donete interlokutorne odluke u izuzetnim slučajevima, 'ako se pokaže očigledna greška u obrazloženju ili ako je to potrebno kako bi se sprečila nepravda'".³⁹ Dakle, strana koja to traži dužna je da vijeću dokaže da postoji vidljiva greška u obrazloženju, odnosno da postoje posebne okolnosti koje opravdavaju ponovno razmatranje kako bi se spriječilo nepravedno rješenje.⁴⁰

³⁵ Dopuna argumenata, par. 1.

³⁶ Dopuna argumenata, par. 2.

³⁷ *Corrigendum*, Povjerljivi dodatak A.

³⁸ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, "Odluka u vezi sa zahtjevima strana u postupku za preispitivanje odluka Vijeća", 26. mart 2009. (dalje u tekstu: Odluka o ponovnom razmatranju u predmetu *Prlić*), str. 2.

³⁹ *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-02-54-AR108bis.3, "Odluka po zahtevu Srbije i Crne Gore za preispitivanje odluke Pretresnog veća od 6. decembra 2005.", povjerljivo, 6. april 2006., par. 25, fusnota 40 (gdje se citira *Kajelijeli protiv tužioca*, predmet br. ICTR-98-44A-A, Presuda, 23. maj 2005., par. 203–204); v. takođe *Ndindabahizi protiv tužioca*, predmet br. ICTR-01-71-A, "Odluka po 'Zahtjevu odbrane u ime žalioca da se zbog materijalne greške razmotri odluka od 4. aprila 2006. godine", 14. juni 2006., par. 2.

⁴⁰ *Tužilac protiv Galića*, predmet br. IT-98-29-A, "Odluka po zahtjevu odbrane za preispitivanje", 16. juli 2004., str. 2; v. takođe *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-T, "Odluka po Nikolićevom

14. Pravilo 70 reguliše materijal koji ne podliježe objelodanjivanju, a njegovi relevantni dijelovi nalažu sljedeće:

(A) Bez obzira na odredbe pravila 66 i 67, izvještaji, memorandumi i drugi interni dokumenti koje je u vezi s istragom ili pripremom predmeta izradila neka od strana, njeni pomoćnici ili predstavnici, ne podliježu obavezi kako objelodanjivanja, tako ni obavještavanja prema odredbama tih pravila.

(B) U slučaju da tužilac posjeduje informaciju koja mu je data u povjerenju i koja je korištena samo za dobijanje novih dokaza, tu početnu informaciju i njeno porijeklo tužilac neće objelodaniti bez pristanka osobe ili tijela koje je pružilo početnu informaciju, a ni u kom slučaju je neće upotrijebiti kao dokaz a da je prije toga ne objelodani optuženom.

(C) U slučaju da, nakon što je pribavio pristanak osobe ili tijela koje je pružilo informaciju u skladu s ovim pravilom, tužilac odluči da iznese kao dokaz bilo koji iskaz, dokument ili drugi materijal pribavljen na ovaj način, pretresno vijeće, bez obzira na pravilo 98, ne može naložiti nijednoj od strana da dostavi dodatne dokaze pribavljene od osobe ili tijela koje je pružilo početnu informaciju, niti može u svrhu pribavljanja takvih dodatnih dokaza samo uputiti sudski poziv toj osobi ili predstavniku tog tijela kao svjedoku ili naložiti njihovo prisustvovanje. Pretresno vijeće ne može iskoristiti svoje ovlaštenje da naloži prisustvovanje svjedoka ili da zahtijeva dostavljanje dokumenata da bi primoralo na dostavljanje takvih dodatnih dokaza.

(D) U slučaju da tužilac pozove svjedoka kako bi u dokaze uvrstio neku informaciju pribavljenu u skladu s ovim pravilom, pretresno vijeće ne može prinuditi tog svjedoka da odgovori ni na jedno pitanje koje se odnosi na tu informaciju ili njeno porijeklo ako svjedok odbije da odgovori pozivajući se na povjerljivost.

[...]

(G) Ništa što je sadržano u stavovima (C) i (D) gore ne utiče na pravo pretresnog vijeća iz pravila 89(D) da izuzme dokaze ako treba da se osigura pravično suđenje znatno preteže nad njihovom dokaznom vrijednošću.

15. Po mišljenju Žalbenog vijeća, cilj pravila 70 (B) do (G) jeste da se državama, organizacijama i pojedincima dā podsticaj za davanje osjetljivih informacija Međunarodnom sudu tako što će dozvoliti davanje informacija na povjerljivoj osnovi, a davaocima tih informacija garantovati da će i informacije i njihovi izvori biti zaštićeni.⁴¹ Osim toga, po tumačenju Žalbenog vijeća, pravilo 70 nalaže samo to da informacije budu

zahtjevu za preispitivanje i nalog za izdavanje naloga *sub poena duces tecum*", 2. april 2009., str. 2; Odluka o ponovnom razmatranju u predmetu *Prlić*, str. 2–3.

⁴¹ *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-02-54-AR108bis & AR73.3, "Javna verzija odluke o tumačenju i primeni pravila 70 Pravilnika", 23. oktobar 2002. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Milošević*), par. 19; *Tužilac protiv Brđanina i Talića*, predmet br. IT-99-36-T, "Javna verzija povjerljive 'Odluke o navodnoj pravnoj neutemeljenosti pravila 70' od 6. maja 2002." (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Brđanin*), par. 17–18.

date na povjerljivoj osnovi.⁴² Žalbeno vijeće je takođe izrazilo stav da je namjera pravila 70(G) ta da se obezbijedi da ograničenja iz pravila 70(C) i (D) ne ugroze prioritetan zahtjev pravičnosti suđenja. Shodno tome, na osnovu pravila 70(G) i 89(D), vijeća imaju ovlaštenje da izuzmu dokaze ako potreba da se obezbijedi pravičnost suđenja bitno nadmašuje njihovu dokazna vrijednost.⁴³

III. Diskusija

16. S obzirom na argument tužilaštva da dokazni predmeti P4651 i P4673 mogu da ostanu javni, kako ih je Vijeće već reklasifikovalo, o njima se neće dalje raspravljati i na njih se i dalje primjenjuje Prva odluka.

17. Isto tako, budući da dokazni predmet P4672 nije dokument ICMP-a, što znači da nisu postavljeni uslovi povjerljivosti za njegovo korištenje, i njegov status može ostati javan, kako je Vijeće već naložilo u Prvoj odluci.

18. Što se tiče dokaznih predmeta P4639, P4640 i P4641, tužilaštvo sada tvrdi da za njih nisu postavljeni nikakvi uslovi na osnovu pravila 70 uprkos tome što su posrijedi dokumenti ICMP-a, zbog toga što su pribavljeni putem jednog drugog svjedoka.⁴⁴ Vijeće podsjeća da, sa ciljem da se zaštite šifrirani genetski podaci koje oni, kako se čini, sadrže, te dokazne predmete nije reklasifikovalo kao javne nego je na osnovu pravila 54 i 75 naložilo da oni ostanu trajno zapečaćeni, a tužilaštvu je izdalo uputstvo da zavede njihove javne redigovane verzije.⁴⁵ Nakon što je sada obaviješteno da dokazni predmet P4640 ne sadrži nikakve šifrirane genetske podatke⁴⁶ i da mu se može dati javni status,⁴⁷ Vijeće je u vezi s tim dokaznim predmetom mišljenja da bi trebalo da ponovno razmotri svoju Prvu odluku. U skladu s tim, Vijeće će naložiti da se P4640 reklasifikuje kao javni dokazni predmet.

19. Što se tiče P4639 i P4641, iako tužilaštvo sada tvrdi da za njih nisu postavljeni nikakvi uslovi na osnovu pravila 70, Vijeće ostaje pri stavu da ti dokazni predmeti treba da

⁴² Odluka u predmetu *Milošević*, par. 25.

⁴³ Odluka u predmetu *Milošević*, par. 26.

⁴⁴ Dodatni argumenti, par. 17–18.

⁴⁵ Prva odluka, par. 9, 13.

⁴⁶ Zahtjev, par. 13, fusnota 25.

⁴⁷ Dodatni argumenti, par. 18.

ostanu pod pečatom, kako je naloženo u Prvoj odluci, zbog činjenice da sadrže šifrirane genetske podatke o navedenim žrtvama i njihovim srođnicima.⁴⁸ Shodno tome, Vijeće neće ponovno razmatrati Prvu odluku u pogledu ta dva dokazna predmeta, a tužilaštvu ostaje obaveza da zavede njihove javne redigovane verzije iz kojih će ukloniti sporne šifrirane genetske podatke.⁴⁹ Pored toga, uz napomenu da optuženi nema prigovor na to da se tako postupi, Vijeće smatra da bi obim redigovanja trebalo proširiti kako bi se zaštitili privatni kontaktni podaci srođnika navedenih žrtava.⁵⁰ Shodno tome, tužilaštvo je dužno da dodatno rediguje javne redigovane verzije dokaznih predmeta P4639 i P4641 i ukloni iz njih privatne kontaktne podatke srođnika navodnih žrtava.

20. Vijeće će sada razmotriti status preostalih dokaznih predmeta za koje se traži ponovno razmatranje, odnosno dokumenata P4642, P4650, P4656, P4662 i P4663. Vijeće će razmotriti i status dokaznog predmeta P5005, dokumenta ICMP-a uvrštenog u dokaze posredstvom Ewe Tabeau i privremeno stavljenog pod pečat do donošenja odluke po Zahtjevu, kao i status dokumenta P4768, dokaznog predmeta uvrštenog posredstvom Dušana Janca.⁵¹

21. Vijeće podsjeća na to da je u Prvoj odluci zauzelo sljedeći stav:

[...] Vijeće, koje je inače sklono uvažiti tvrdnju da članovi porodica žrtava ne bi trebali o smrti svojih rođaka saznati iz ovog postupka, smatra da vrijednost ovog argumenta zavisi od pojedinačnih okolnosti u vezi sa svakim Dokumentom, naročito od vremena kada je utvrđeno podudaranje DNK i od toga da li je razumno pretpostaviti da su članovi porodica navedenih pojedinaca o tom podudaranju već obaviješteni.⁵²

Po izvršenoj analizi, Vijeće je Sekretarijatu izdalo uputstvo da dokazni predmet P4642 trajno zapečati i, primijenivši svoje diskreciono ovlaštenje iz pravila 54 Pravilnika, tužilaštvu naložilo da zavede njegovu javnu redigovanu verziju s uklonjenim imenima

⁴⁸ Prva odluka, par. 13.

⁴⁹ Kao što se napominje u Privremenoj odluci, tužilaštvo je 18. maja 2012., putem elektronske pošte, obavijestilo Vijeće i optuženog da je u sistem *e-court* unijelo javne redigovane verzije dokaznih predmeta P4639, P4641 i P4642, kao i da u dokaznom predmetu P4640 nije potrebno izvršiti nikakvo redigovanje. Tužilaštvo je takođe napomenulo da nije redigovalo privatne kontaktne podatke iz dokaznih predmeta P4639 i P4641 i zatražilo da se nijedan od tih dokaznih predmeta ne objelodanjuje javnosti dok Vijeće ne riješi po Zahtjevu. V. Privremena odluka, par. 9. V. takođe Dodatni argumenti, fusnota 15.

⁵⁰ Zahtjev, par. 13.

⁵¹ V. Privremena odluka, par. 4, 22.

⁵² Prva odluka, par. 11.

pojedinaца za koje je utvrđena podudarnost DNK-a od prošle godine nadalje.⁵³ Redigovanje na istoj osnovi nije potrebno ni za jedan od ostalih dokaznih predmeta.

22. Kako je već rečeno, Vijeće je sada informisano da rodbina 118 osoba za koje je u izvještajima ICMP-a utvrđena podudarnost uzoraka još nije obaviještena o nalazima identifikacije pomoću DNK-a, vjerovatno zbog toga što su za većinu tih osoba analize podudarnosti izvršene tek nedavno. Vijeće je takođe informisano o tome da se neke od tih 118 osoba pominju u dokaznim predmetima P4642, P4656, P4662, P4768 i P5005 (dalje u tekstu zajedno: Dokazni predmeti) i da ICMP insistira na njihovom povjerljivom tretmanu na osnovu pravila 70. Vijeću je, uz drugi materijal, dostavljena i jedna elektronska poruka ICMP-a u kojoj se ICMP poziva na pravilo 70 u vezi sa svojim materijalom u vezi s postupkom protiv optuženog.⁵⁴ Shodno tome, Vijeće se sada uvjerilo da su Dokazni predmeti tužilaštvu dati na povjerljivoj osnovi i da su do ovog trenutka poštovane obaveze iz pravila 70 u smislu zaštite porodica koje nisu informisane o nalazima analize podudarnosti DNK-a koje je sproveo ICMP. Iz tog razloga, Vijeće smatra da, što se tiče dokaznih predmeta P4642, P4656 i P4662, postoji potreba da razmotri svoju Prvu odluku kako bi se izbjeglo nanošenje nepravde ICMP-u.

23. U skladu s tim, dokazni predmet P4642 ostaje pod pečatom kako je naloženo u Prvoj odluci, a tužilaštvo je dužno da u sistem *e-court* unese njegovu javnu redigovanu verziju. Međutim, redigovanje treba da obuhvati samo 118 osoba o kojima je riječ u prethodnom paragrafu. Nakon što ta verzija bude unijeta u sistem *e-court*, Sekretarijat će joj dodijeliti broj dokaznog predmeta. Što se tiče dokaznih predmeta P4656 i P4662, uzimajući u obzir argument tužilaštva da oni sadrže imena nekih od 118 spornih osoba, Vijeće će ponovno razmotriti svoju Prvu odluku i naložiti da se i oni zapečate. Tužilaštvo će zatim u sistem *e-court* unijeti javne redigovane verzije tih dokaznih predmeta iz kojih će ukloniti imena svih od 118 spornih osoba i kojima će Sekretarijat dodijeliti brojeve dokaznog predmeta.

24. Što se tiče dokaznog predmeta P5005, kako je već rečeno, on je privremeno stavljen pod pečat do donošenja odluke po Zahtjevu. S obzirom na prethodnu diskusiju, Vijeće

⁵³ Prva odluka, par. 14, 19(b).

⁵⁴ *Corrigendum*, Povjerljivi dodatak A.

smatra da on treba da ostane zapečaćen i nalaže tužilaštvu da zavede njegovu javnu redigovanu verziju iz koje će biti uklonjena imena svih od 118 osoba za koje nije objavljena informacija o podudarnosti DNK-a po nalazima ICMP-a. Sekretarijat će zatim toj javnoj verziji dodijeliti broj dokaznog predmeta. Isto tako, tužilaštvo se obavezuje da u sistem *e-court* unese javnu redigovanu verziju dokaznog predmeta P4768 iz koje mora ukloniti svako pominjanje bilo koje od 118 osoba za koje nije objavljena informacija o podudarnosti DNK-a po nalazima ICMP-a. Sekretarijat će zatim toj javnoj verziji dodijeliti broj dokaznog predmeta.

25. Najzad, iako će Dokazni predmeti sada biti klasifikovani kao povjerljivi, Vijeće ipak mora naložiti tužilaštvu da se koordiniše s ICMP-om u vezi s tim i prati tok obavještanja porodica spornih 118 osoba. Čim dobije informaciju da su porodice informisane o podudaranju DNK-a, tužilaštvo mora o tome odmah informisati Vijeće, nakon čega će Dokazni predmeti biti reklasifikovani kao javni.

26. Što se tiče preostalih dokaznih predmeta u vezi s kojima je tužilaštvo prvobitno zatražilo ponovno razmatranje, tj. dokumenata P4650 i P4663, budući da se čini da oni ne sadrže nijedno od spornih 118 imena, Vijeće neće ponovno razmatrati svoju odluku u vezi s njima tako da oni ostaju javni, kako je Vijeće i naložilo u Prvoj odluci.

27. Vijeće ovdje podsjeća na argument optuženog da se svjedočenje Thomasa Parsonsa, kao i svi drugi dokazi zasnovani na identifikacijama koje je izvršio ICMP, moraju na osnovu pravila 70(G) izuzeti ako Vijeće utvrdi da bi bilo koji od tih dokaznih predmeta morao imati povjerljivi status zbog uslova na osnovu pravila 70(G).⁵⁵ Budući da su mnogi od ICMP-ovih dokaznih predmeta sada dobili javni status, a da će svi ostali dobiti javne redigovane verzije iz kojih će biti uklonjena imena 118 osoba, Vijeće ne ocjenjuje da potreba da se obezbijedi pravično suđenje u bitnoj mjeri nadmašuje dokaznu vrijednost dokaznih predmeta za koje su trenutno na snazi u slovi iz pravila 70. Shodno tome, Vijeće neće izuzeti Parsonsovo svjedočenje, kao niti bilo koji drugi dokaz koji se odnosi na identifikacije koje je izvršio ICMP.

⁵⁵ Odgovor, par. 8.

28. Najzad, Vijeće želi da izrazi ozbiljnu zabrinutost zbog načina na koji tužilaštvo postupa u pogledu evidentiranja i objelodanjivanja materijala koji podliježe pravilu 70, opisanog u Dodatnim argumentima.⁵⁶ Do konfuzije s dokumentima ICMP-a i njihovim statusom nesumnjivo je dovela takva praksa, a na prvom mjestu činjenica da tužilaštvo Vijeće i optuženog nije obavijestilo da postoje ograničenja na osnovu pravila 70 nego je zatražilo zaštitne mjere na osnovu pravila 75, da bi zatim dalo pogrešan navod da su tri dokazna predmeta, tačnije, P4639, P4640 i P4641, dokumenti pribavljeni na osnovu pravila 70. Kako je napomenulo Žalbena vijeće, pravilo 70 je važno pravilo, a njegova svrha jeste da se državama, organizacijama i pojedincima dā podsticaj da Međunarodnom sudu daju osjetljive informacije, uz garancije davaocima tih informacija da će i one i njihovi izvori biti zaštićeni.⁵⁷ U skladu s tim, krajnje je važno uspostaviti sistem koji obezbjeđuje tu zaštitu. Nadalje, Vijeće takođe izražava zabrinutost zbog činjenice da se optuženi ne informiše uvijek o tome da neki materijal podliježe pravilu 70. Iz tog razloga, tužilaštvo je dužno da učini sve kako bi obezbijedilo pouzdan i efikasan sistem evidentiranja i objelodanjivanja materijala koji podliježe pravilu 70, kako u ovom predmetu tako i u svim drugim predmetima koje rješava Međunarodni sud, kao i da optuženog pravovremeno i efikasno informiše o toj činjenici.

IV. Dispozitiv

29. U skladu s tim, a na osnovu pravila 54 i 70 Pravilnika, Pretresno vijeće ovim djelimično **ODOBRAVA** Zahtjev i **NALAŽE** kako slijedi:

- a) Dokazni predmeti P4650, P4651, P4663, P4672 i P4673 ostaju javni, kako je naloženo u Prvoj odluci.
- b) Dokazni predmet P4640 reklasifikuje se kao javan.
- c) Dokazni predmeti P4639 i P4641 ostaju pod pečatom, a tužilaštvo je dužno da u sistem *e-court* unese njihove javne redigovane verzije, shodno uputstvima iz paragrafa 19 gore.

⁵⁶ V. Dodatni argumenti, par. 12–13, fusnota 5, Povjerljivi dodatak E.

⁵⁷ Odluka u predmetu *Milošević*, par. 19; Odluka u predmetu *Brđanin*, par. 17–18.

- d) Dokazni predmeti P4642, P4656 i P4662 ostaju pod pečatom, a tužilaštvo je dužno da u sistem *e-court* unese njihove javne redigovane verzije, shodno uputstvima iz paragrafa 23 gore.
- e) Dokazni predmet P5005 trajno se stavlja pod pečat, a tužilaštvo je dužno da u sistem *e-court* unese njegovu javnu redigovanu verziju, shodno uputstvima iz paragrafa 24 gore.
- g) Tužilaštvo je dužno da u sistem *e-court* unese javnu redigovanu verziju dokaznog predmeta P4768, shodno uputstvima iz paragrafa 24 gore.
- h) Čim tužilaštvo gorenavedene javne redigovane verzije unese u sistem *e-court*, Sekretarijat je dužan da im dodijeli brojeve dokaznih predmeta i o tome obavijesti Vijeće i strane u postupku.
- i) Tužilaštvu se nalaže da se koordiniše s ICMP-om u pogledu dokaznih predmeta P4642, P4656, P4662, P4768 i P5005 i da, čim dobije informaciju da su porodice spornih 118 osoba obaviještene o podudarnosti DNK-a, o tome izvijesti Vijeće kako bi Vijeće te dokazne predmete moglo da reklasifikuje kao javne.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavan tekst na engleskome.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 5. septembra 2012.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]